AWARENESS OF ETHICAL USAGE OF KU GENAI PLATFORM AMONG UNDERGRADUATE STUDENTS AT KASETSART UNIVERSITY

Srirath GOHWONG[1] et al.[1]

1 Faculty of Social Sciences, Kasetsart University, Thailand; srirathg3@yahoo.com

ABSTRACT

This study aimed to: 1) examine the level of ethical awareness regarding the use of the KU GenAI Platform among undergraduate students at Kasetsart University; 2) compare awareness levels based on demographic characteristics; 3) investigate the association between regularly used media and the level of awareness of KU GenAI Platform use; and 4) examine the correlation between knowledge and understanding of KU GenAI and awareness of KU GenAI Platform use. The sample consisted of 530 undergraduate students enrolled in the second semester of the 2025 academic year at Kasetsart University. Data were collected using a structured questionnaire. Statistical techniques employed for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, one-way ANOVA with Tukey HSD, Chi-square test, Cramér's V, and Spearman's rank correlation coefficient, with statistical significance set at the .05 level. The findings indicated that the overall level of ethical awareness regarding the use of the KU GenAI Platform among undergraduate students at Kasetsart University was high (Mean = 4.18, S.D. = .58). When examined by dimension, all aspects were also reported at a high level, including prevention of misuse (Mean = 4.26, S.D. = .65), data privacy (Mean = 4.20, S.D. = .62), appropriate use of AI tools (Mean = 4.17, S.D. = .70), and academic integrity (Mean = 4.11, S.D. = .63). Hypothesis testing revealed that awareness differed significantly according to faculty and grade point average. In contrast, no significant differences were found across sex, age, monthly income, and year of study. Regularly used media showed no association with awareness. Moreover, knowledge and understanding of KU GenAI demonstrated a low positive correlation with awareness regarding KU GenAI Platform use (ρ = .323).

Keywords: KU GenAI Platform, Ethical AI Use, AI Awareness, Generative Artificial Intelligence

CITATION INFORMATION: Gohwong, S., et al. (2026). Awareness of Ethical Usage of KU GenAI Platform among Undergraduate Students at Kasetsart University. *Procedia of Multidisciplinary Research, 4*(10), 2

[1] Thanapat Daocharoen, Salocha Phosri, Supaporn Jindaratsamee, Pannatorn Datchaneekul, Werukarn Yimsin, Nithiwat Naraiprasit, 1st. Lt. Kittiya Buranapakdee, Hataimas Tinamas, Pariyaporn Tichinpong, Wunnika saowwapak, Thanyalak Wongtam, Samuchchaya Ngamsangsirishup, Benjaporn Somjing, Tararat Senkhapanan, Jirapan Jitwinyan, Wiphaphon Sang, Wigawee Yommak, Pongsatorn Pinidnoi, Kununya Komin

ความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศรีรัฐ โกวงศ์[1] และคณะ[1]

1 คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; srirathg3@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) เปรียบเทียบความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform ตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI กับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลายปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 530 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA Tukey HSD Chi-square Cramér's V และ Spearman's Rank Correlation Coefficient โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18, S.D. = .58) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านมีความตระหนักอยู่ในระดับมากทุกด้านได้แก่ด้านการใช้ในทางที่ผิด (ค่าเฉลี่ย = 4.26, S.D. = .65) ด้านความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = 4.20, S.D. = .62) ด้านการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 4.17, S.D. = .70) และด้านความซื่อสัตย์ทางวิชาการ (ค่าเฉลี่ย = 4.11, S.D. = .63) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาและผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform ไม่แตกต่างกัน สื่อที่ใช้เป็นประจำไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนัก นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform ในทิศทางตามกันในระดับต่ำ (ρ = .323)

คำสำคัญ: แพลตฟอร์ม KU GenAI, การใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างมีจริยธรรม, ความตระหนักเกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์, ปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์, อุดมศึกษา

ข้อมูลการอ้างอิง: ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2569). ความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Procedia of Multidisciplinary Research, 4*(10), 2

[1] ธนภัทร ดาวเจริญ, สโรชา โพธิ์ศรี, สุภาพร จินดารัศมี, ปัณณธร ดรรชนีกุล, เวพุกานต์ ยิ้มสิน, นิธิวัต นารายณ์ประสิทธิ์, ร.ท.หญิง กิตติยา บูรณะภักดี, หทัยมาศ ติณะมาศ, ปริยาภรณ์ ทิชินพงศ์, วรรณิกา เสาวภาคย์, ธัญลักษณ์ วงษ์ธรรม, สมัชญา งามแสงสิริทรัพย์, เบญจพร สมจริง, ธารารัตน์ เสนคปะนันท์, จิราพรรณ จิตต์วิญญาณ, วิภาภรณ์ ซัง, วิกาวี โยมมาก, พงศธร พินิจน้อย, คุณัญญา คำอินทร์

บทนำ

ปัจจุบันปัญญาประดิษฐ์เชิงสร้างสรรค์ (Generative Artificial Intelligence) ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเรียน การวิจัย การสื่อสาร และการดำเนินชีวิตประจำวันของนิสิตในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวาง โดยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้เปิดตัว KU GenAI Platform อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2568 เพื่อสนับสนุนพันธกิจด้านการเรียนการสอน การวิจัย และการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลข้อมูลและการกำกับดูแลปัญญาประดิษฐ์ของมหาวิทยาลัย (ธนบูรณ์ ทองบัวศิริไล, 2568; มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2568ก) แม้ที่ผ่านมา คณะผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นเกี่ยวกับ AI ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับ AI ความรู้ด้านจริยธรรม ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลจาก AI ความพึงพอใจต่อการใช้งาน AI ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform ความเชื่อมั่นต่อข้อมูลจาก KU GenAI และการประเมินคุณภาพข้อมูลจากแพลตฟอร์มดังกล่าว ซึ่งผลการวิจัยส่วนใหญ่พบว่า นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น และความพึงพอใจต่อ AI อยู่ในระดับสูง แต่ยังขาดองค์ความรู้เกี่ยวกับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรม โดยเฉพาะในมิติของความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล การใช้ในทางที่ผิด และการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม (ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ, 2568) ทั้งนี้ การใช้งาน AI ที่ขาดความตระหนักด้านจริยธรรมอาจนำไปสู่ปัญหาความคลาดเคลื่อนของข้อมูล การอ้างอิงที่ไม่ถูกต้อง การละเมิดสิทธิของผู้อื่น และการพึ่งพาระบบอัจฉริยะมากเกินสมควร (Chan & Colloton, 2024; Crompton & Burke, 2025; Liao, 2020; Nartey, 2025; Shah, 2023) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับความพร้อมของนิสิตในการใช้ปัญญาประดิษฐ์อย่างรับผิดชอบ และเพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการกำหนดนโยบาย แนวปฏิบัติ และการพัฒนาระบบ AI Governance ของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาระดับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2) เปรียบเทียบความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform ตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI กับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรม ผู้วิจัยสังเคราะห์ขึ้นภายใต้กรอบแนวคิด Social Cognitive Theory ของ Bandura (1986) ร่วมกับวรรณกรรมด้าน Generative AI และการใช้ AI อย่างมีจริยธรรมโดยสามารถอธิบายได้ 4 มิติ ดังนี้ ความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล การป้องกันการใช้ AI ในทางที่ผิด และการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม ในมิติแรก ความซื่อสัตย์ทางวิชาการสะท้อนความรับผิดชอบของผู้เรียนในการใช้ AI เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้โดยไม่ทดแทนกระบวนการเรียนรู้และการตัดสินใจของตนเอง ผู้ใช้งานจึงควรตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ประเมินความน่าเชื่อถือของผลลัพธ์ และอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างเหมาะสมก่อนนำไปใช้ (Chan & Colloton, 2024; Crompton & Burke, 2025; Shah, 2023) มิติที่สอง ความเป็นส่วนตัวของข้อมูลสะท้อนความใส่ใจของนิสิตอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible AI) ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอ่อนไหว และข้อมูลของหน่วยงานระหว่างการใช้งานระบบ AI (นิดาวรรณ เพราะสุนทร, 2569; Andreeva & Mateeva, 2023; Liao, 2020; Nartey, 2025) มิติที่สาม การป้องกันการใช้ AI ในทางที่ผิด ผู้ใช้งาน AI โดยระมัดระวังว่า AI มีข้อจำกัด เช่น ความคลาดเคลื่อนของข้อมูล (hallucination) และอคติของอัลกอริทึม (algorithmic bias) เป็นต้น ผู้ใช้งานจึงควรตรวจสอบคำตอบที่ได้ AI และพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อบุคคลและสังคมก่อนการใช้งาน โดยผู้ใช้งาน AI ต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อคำตอบที่ได้จาก AI (Chan & Colloton, 2024; Crompton & Burke, 2025; Liao, 2020; Sanmugam et al., 2024) มิติที่สี่ การใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม โดยผู้ใช้งานควรใส่ใจถึงความแตกต่างและข้อจำกัดของโมเดล AI

เพื่อตรวจสอบคำตอบที่ได้จาก AI ก่อนการนำไปใช้ (Chan & Colloton, 2024; Crompton & Burke, 2025; Qutieshat, 2025; Shah, 2023)

สำหรับแนวคิดความรู้ความเข้าใจ งานวิจัยนี้อาศัยกรอบแนวคิดอนุกรมวิธานของบลูม (Bloom's Taxonomy) ซึ่งจำแนกระดับการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัยออกเป็น 6 ระดับ ตั้งแต่การจดจำและความเข้าใจในระดับพื้นฐาน (Knowledge and Comprehension) ไปจนถึงการประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า (Application, Analysis, Synthesis, and Evaluation) (Bloom et al., 1956) ต่อมา Anderson et al. (2001) ได้ปรับปรุงกรอบแนวคิดดังกล่าวให้สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยเปลี่ยนการเรียกระดับการเรียนรู้เป็นคำกริยา ได้แก่ การจดจำข้อเท็จจริงและสาระสำคัญ (Remember) การอธิบายความหมาย แนวคิด และหลักการ (Understand) การประยุกต์ใช้ (Apply) การวิเคราะห์ (Analyze) และสร้างสรรค์ (Create) งานวิจัยนี้เลือกประยุกต์ใช้เฉพาะสองระดับแรก ได้แก่ Remember และ Understand เพื่อประเมินความรู้และความเข้าใจพื้นฐานของนิสิตเกี่ยวกับ KU GenAI Platform

สมมติฐานการวิจัย

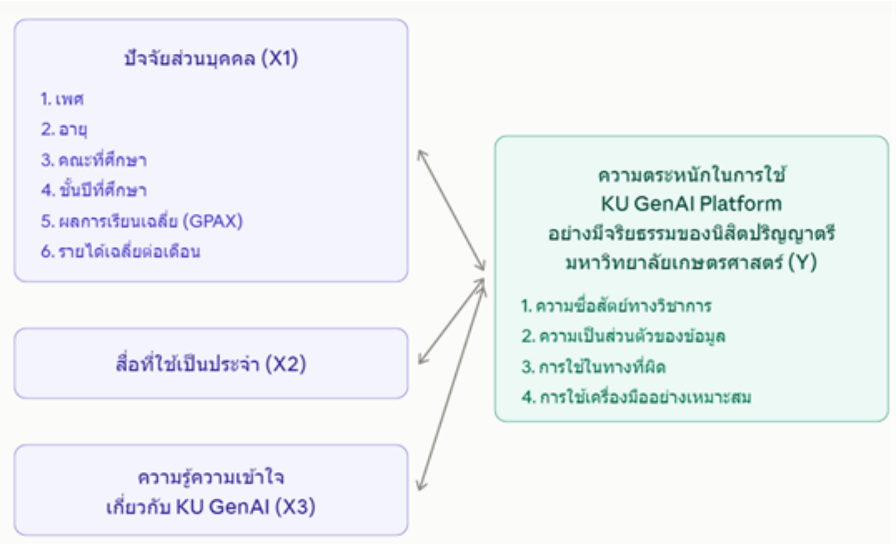
สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมแตกต่างกัน

1) กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน
2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน
3) กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน
4) กลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน
5) กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน
6) กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำมีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สื่อที่ใช้เป็นประจำ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมในสี่มิติ ได้แก่

ความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล การป้องกันการใช้ AI ในทางที่ผิด และการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ทำการศึกษาครั้งนี้ คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ลงทะเบียนเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2568 (ไม่รวมนิสิตข้ามมหาวิทยาลัยและโครงการสหวิทยาการ) ข้อมูล ณ วันพุธ ที่ 17 ธันวาคม พ.ศ.2568 จำนวน 32,803 คน (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักบริหารการศึกษา, 2568ข) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power เพื่อคำนวณขนาดตัวอย่าง ทั้งนี้ คณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ พ.ศ.2569 จำนวนทั้งสิ้น 530 คน จากการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi-stage sampling โดยเริ่มจากการสุ่มตัวอย่างวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิด้วยการจัดสรรจำนวนเท่ากัน (equal allocation in stratified sampling) โดยนิสิตในคณะต่างๆ มีจำนวนเท่ากัน คณะละ 30 คน ยกเว้นนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์และคณะแพทย์ศาสตร์ คณะละ 25 คน ทั้งนี้ การกำหนดจำนวนตัวอย่างต่อคณะให้ใกล้เคียงกันมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีความสมดุลเชิงเปรียบเทียบและช่วยให้การประมาณค่าความคลาดเคลื่อนของการวิเคราะห์ One-Way ANOVA มีความใกล้เคียงกันระหว่างกลุ่ม ส่วนการเปรียบเทียบรายคู่ใช้วิธี Tukey HSD เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างหลายกลุ่มและควบคุมความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 โดยรวม (family-wise error rate) สำหรับคณะขนาดเล็กสองคณะ (จำนวนนิสิตน้อยกว่า 150 คน) กำหนด 25 คน เพื่อไม่ให้สัดส่วนการสุ่มสูงเกินไปแต่ยังคงความสมดุลเชิงเปรียบเทียบ จากนั้น คณะผู้วิจัยจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) (ศรีรัฐ โกวงศ์, 2554; Cochran, 1977; Maxwell et al., 2018; Lohr, 2019; Tukey, 1949) ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็นสี่ส่วนดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ย และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ส่วนที่ 2 สื่อที่ใช้เป็นประจำ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform โดยเป็นคำถามแบบให้เลือกตอบ ใช่ หรือ ไม่ใช่ และแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้ .00-.50 หมายถึง นิสิตมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย และ .51-1.00 หมายถึง นิสิตมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก และส่วนที่ 4 ความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมในสี่มิติ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล การป้องกันการใช้ AI ในทางที่ผิด และการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม โดยใช้มาตรวัดของ Likert's Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ จากนั้นคณะผู้วิจัยใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแบ่งระดับความตระหนักเป็น 3 ระดับ โดยใช้อันตรภาคชั้น ดังนี้ (คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด)/จำนวนระดับ = (5-1)/3 = 1.33 ทั้งนี้ จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวแปลความหมายของระดับคะแนน ดังนี้ 3.67-5.00 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับมาก 2.34-3.66 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง และ 1.00-2.33 = นิสิตมีความตระหนักอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำ Face Validity โดยให้อาจารย์ประจำวิชาการประยุกต์เทคนิคทางสถิติในการวิจัยทางรัฐศาสตร์ตรวจสอบความตรงของแบบสอบถาม และใช้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของครอนบาด (Cronbarch's Reliability Coefficient Alpha) เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test One-Way ANOVA Tukey HSD Chi-square Cramér's V และ Spearman's Rank Correlation Coefficient โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้ คะแนนความตระหนักมีค่าความเบ้เท่ากับ -.69 และค่าความโด่งเท่ากับ .95 ซึ่งไม่แสดงลักษณะการแจกแจงที่เบ้หรือโด่งอย่างรุนแรง ประกอบกับการศึกษาครั้งนี้มีขนาดตัวอย่างจำนวน 530 คน จึงเหมาะสมกับการใช้สถิติพาราเมตริกในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม ส่วนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจกับความตระหนักใช้ Spearman's rank-order correlation coefficient เนื่องจากคะแนนความรู้ความเข้าใจมีการแจกแจงแบบเบ้ซ้าย (Skewness = -1.85) และมีการกระจุกตัวของคะแนนบริเวณค่าสูงสุดอย่างชัดเจน (Cohen, 1988; Gravetter & Wallnau, 2017; Mukaka, 2012; Spearman, 1904; Tukey, 1949)

ผลการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 353 คน (ร้อยละ 66.6) นิสิตส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 19.8 ปี (S.D. = 1.05) โดยนิสิตที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป มีจำนวน 375 คน (ร้อยละ 70.8) และนิสิตที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 19 ปี มีจำนวน 155 คน (ร้อยละ 29.2) นิสิตส่วนใหญ่เรียนคณะต่าง ๆ จำนวนเท่ากัน คณะละ 30 คน (ร้อยละ 5.7) ยกเว้นนิสิตคณะพยาบาลศาสตร์และคณะแพทย์ศาสตร์ คณะละ 25 คน (ร้อยละ 4.7) ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป มากที่สุด จำนวน 158 คน (ร้อยละ 29.8) รองลงมา ได้แก่ ชั้นปีที่สาม จำนวน 144 คน (ร้อยละ 27.2) และน้อยที่สุด คือ นิสิตตั้งแต่ชั้นปีที่ 4 ขึ้นไป จำนวน 91 คน (ร้อยละ 17.2) ส่วนผลการเรียนของนิสิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.14 (S.D. = .49) โดยนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 3.42 ขึ้นไป มีจำนวนมากที่สุด 179 คน (ร้อยละ 33.8) รองลงมา คือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.97 จำนวน 177 คน (ร้อยละ 33.4) และน้อยที่สุด คือ นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ย 2.98-3.41 จำนวน 174 คน (ร้อยละ 32.8) และนิสิตมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มากที่สุด จำนวน 230 คน (ร้อยละ 43.4) รองลงมา ได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท จำนวน 130 คน (ร้อยละ 24.5) และน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 49 คน (ร้อยละ 9.2) สำหรับสื่อที่กลุ่มตัวอย่างใช้เป็นประจำมากที่สุด คือ Instagram จำนวน 517 ครั้ง (ร้อยละ 13.83) รองลงมา คือ YouTube จำนวน 516 ครั้ง (ร้อยละ 13.80) LINE จำนวน 512 ครั้ง (ร้อยละ 13.70) เว็บไซต์ จำนวน 491 ครั้ง (ร้อยละ 13.10) Facebook จำนวน 466 ครั้ง (ร้อยละ 12.50) X จำนวน 460 ครั้ง (ร้อยละ 12.30) และสื่อที่ใช้น้อยที่สุด คือ หนังสือพิมพ์ จำนวน 57 ครั้ง (ร้อยละ 1.50) (เนื่องจากคำถามเกี่ยวกับสื่อที่ใช้เป็นประจำเปิดโอกาสให้ผู้ตอบเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ ตัวเลขที่รายงานจึงเป็นจำนวนครั้งของการเลือกตอบ ไม่ใช่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามโดยตรง) ทั้งนี้ นิสิตปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .27) นอกจากนี้ นิสิตมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18, S.D. = .58) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีความตระหนักอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ในทางที่ผิด (ค่าเฉลี่ย = 4.26, S.D. = .65) ด้านความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (ค่าเฉลี่ย = 4.20, S.D. = .62) ด้านการใช้เครื่องมืออย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย = 4.17, S.D. = .70) และด้านความซื่อสัตย์ทางวิชาการ (ค่าเฉลี่ย = 4.11, S.D. = .63)

ผลการทดสอบสมมติฐาน จากตารางที่1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีคณะที่ศึกษาและผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform แตกต่างกัน สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานในตารางที่ 2 พบว่า สื่อที่ใช้เป็นประจำไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนัก และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform ในทิศทางตามกันในระดับต่ำตามเกณฑ์การแปลระดับความสัมพันธ์ของ Mukaka (2012) (ρ = .323)

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ	Sig.
เพศ	t-test	-.832	.406
อายุ	t-test	-1.263	.207
คณะที่ศึกษา	F-test	1.664	.046*
ชั้นปีที่ศึกษา	F-test	1.849	.137
ผลการเรียนเฉลี่ย	F-test	7.278	.001*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	F-test	2.001	.113

* $p \leq .05$

ตารางที่ 2 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน สื่อที่ใช้เป็นประจำและความรู้ความเข้าใจ

ตัวแปร	สถิติที่ใช้	ค่าสถิติ	Sig.
สื่อที่ใช้เป็นประจำ	Chi-square	26.814	.313
ความรู้ความเข้าใจฯ	ρ	.323	.000*

* $p \leq .05$

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่พบว่า นิสิตปริญญาตรีมีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18, S.D. = .58) และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI Platform อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = .82, S.D. = .27) สะท้อนว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่ได้เพียงรู้จักการใช้งานเทคโนโลยีแต่ยังตระหนักถึงผลกระทบและความรับผิดชอบในการใช้งาน AI ควบคู่กันไป ซึ่งอาจอธิบายได้จากการที่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้ Generative AI ประกอบการเรียนเป็นประจำทำให้นิสิตมีโอกาสเรียนรู้ทั้งด้านการใช้งานและประเด็นด้านจริยธรรมจากการเรียนการอบรม และการสื่อสารผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ทั้งความตระหนักและความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูงพร้อมกัน เมื่อพิจารณาความตระหนักในรายด้าน พบว่า การใช้ในทางที่ผิด (เช่น เผยแพร่เนื้อหาจาก KU GenAI ที่สร้างความเกลียดชังหรือเกิดความเสียหายต่อสังคม) มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (= 4.26) รองลงมา คือ ความเป็นส่วนตัวของข้อมูล (= 4.20) แสดงให้เห็นว่า นิสิตให้ความสำคัญกับความเสี่ยงในชีวิตประจำวัน เช่น การสร้างข้อมูลเท็จ การละเมิดสิทธิของผู้อื่น และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล มากกว่าความซื่อสัตย์ทางวิชาการที่เป็นด้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (= 4.11) แม้ว่าจะยังอยู่ในระดับมากก็ตาม ผลดังกล่าวสะท้อนว่า นิสิตอาจมองผลกระทบทางสังคมและกฎหมายของ AI ได้ชัดเจนกว่าประเด็นการอ้างอิง การเปิดเผยการใช้ KU GenAI ในงานวิชาการอย่างเหมาะสม จึงเป็นประเด็นที่มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมเพิ่มเติม

สำหรับการทดสอบสมมติฐานพบว่านิสิตที่มีเพศแตกต่างกันความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ เกวลิน มะลิ และ กนกพร เพียรประเสริฐ (2557) จรินทร์ โพธิไชยะ (2545) และสุนิตา เข็มทอง (2549) อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานของ ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์ (2558) พัฒนศักดิ์ บุบผาสุวรรณ (2546) ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) และ เศรษฐพงศ์ อัปมะเย (2556) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตทั้งเพศชายและเพศหญิงมีโอกาสเข้าถึง เรียนรู้ และใช้งานแพลตฟอร์มเดียวกัน ความแตกต่างทางเพศจึงอาจมีอิทธิพลต่อความตระหนักด้านจริยธรรมน้อยลง จนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความตระหนักไม่แตกต่างกันไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ เกวลิน มะลิ และ กนกพร เพียรประเสริฐ (2557) ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) สุนิตา เข็มทอง (2549) และ อุรุพร ศิริวิชยาภรณ์, สันติ ศรีสวนแตง และ ประสงค์ ตันพิชัย (2561) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีอายุระหว่าง 18-21 ปี เป็นช่วงอายุใกล้เคียงกันจึงมีประสบการณ์และพฤติกรรมการใช้ Generative AI ไม่แตกต่างกันมาก ส่งผลให้ความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรมไม่แตกต่างกัน โดยสอดคล้องกับงานของคณะผู้วิจัย ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) ก่อนหน้านี้ที่พบว่า นิสิตมีอายุแตกต่างกัน (ระหว่าง 18-23 ปี) มีความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform สร้างและเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อสังคมไม่แตกต่างกัน นิสิตที่มีคณะแตกต่างกันมีความตระหนักแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสุวรรณ (2546) และศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานของ สุนิตา เข็มทอง (2549) แต่เมื่อทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Tukey HSD ไม่พบคู่คณะใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างคณะมีขนาดไม่มากและกระจายอยู่ในหลายคณะ จึงพบความแตกต่างเมื่อพิจารณาโดยรวม แต่ความแตกต่างของแต่ละคู่ไม่มากเพียงพอที่จะถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติเมื่อควบคุมความคลาดเคลื่อนจากการเปรียบเทียบหลายคู่ นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกันมีความ

ตระหนักไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ เกวลิน มะลิ และ กนกพร เพียรประเสริฐ (2557) ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์ (2558) พัฒนศักดิ์ บุบผาสุวรรณ (2546) ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) และ สุนิตา เข็มทอง (2549) อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานของ จรินทร์ โพธิไชยะ (2545) ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) และเศรษฐพงศ์ อัปมะเย (2556) เพราะนิสิตทุกชั้นปีสามารถเข้าถึงและใช้ KU GenAI Platform ในเวลาใกล้เคียงกันประมาณปลายปี พ.ศ.2568 ทำให้ความตระหนักไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผลการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกันมีความตระหนักแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ (2557) และศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) อย่างไรก็ตาม ข้อค้นพบดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานของ ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์ (2558) ลักขณา สิริวัฒน์ (2556) และ อุรุพร ศิริวิชยาภรณ์, สันติ ศรีสวนแตง และ ประสงค์ ตันพิชัย (2561) โดยกลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.42 ขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย = 4.29) มีความตระหนักสูงกว่ากลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.97 (ค่าเฉลี่ย = 4.05) อาจเป็นเพราะนิสิตที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีแนวโน้มพิจารณาและตระหนักถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ Generative AI มากกว่า จึงมีความตระหนักสูงกว่า

ทั้งนี้ นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีความตระหนักไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานของ สุนิตา เข็มทอง (2549) และ อุรุพร ศิริวิชยาภรณ์, สันติ ศรีสวนแตง และ ประสงค์ ตันพิชัย (2561) แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ KU GenAI Platform เป็นทรัพยากรที่มหาวิทยาลัยเปิดให้นิสิตเข้าถึงโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ทำให้ข้อจำกัดด้านรายได้มีบทบาทต่อการเข้าถึงและการเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้งานอย่างมีจริยธรรมน้อยลง นิสิตที่มีรายได้แตกต่างกันจึงมีความตระหนักในระดับใกล้เคียงกัน ความแตกต่างจากงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) อาจเกิดจากมิติของความตระหนักที่ศึกษาแตกต่างกัน โดยงานดังกล่าวมุ่งศึกษาความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform เพื่อสร้างและเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อสังคม และพบว่า กลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ค่าเฉลี่ย = 4.52) มีความตระหนักสูงกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท (ค่าเฉลี่ย = 4.33) ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับความแตกต่างในการเข้าถึงเครื่องมือเทคโนโลยี ขณะที่การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความตระหนักด้านจริยธรรมในการใช้ KU GenAI Platform ซึ่งนิสิตสามารถเข้าถึงได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย จึงอาจทำให้ความแตกต่างด้านรายได้มีบทบาทต่อความตระหนักน้อยลง

อย่างไรก็ตาม สื่อที่ใช้เป็นประจำไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความตระหนัก ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และไม่สอดคล้องกับงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตส่วนใหญ่ใช้สื่อหลายประเภทควบคู่กัน โดยสื่อหลักแต่ละประเภทมีสัดส่วนผู้ใช้งานสูงและทับซ้อนกัน ทำให้ประเภทของสื่อไม่สามารถจำแนกระดับความตระหนักของนิสิตได้อย่างชัดเจน ประกอบกับนิสิตส่วนใหญ่มีความตระหนักอยู่ในระดับสูงไม่ว่าจะใช้สื่อประเภทใด จึงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างสื่อที่ใช้เป็นประจำกับระดับความตระหนักโดยรวม นอกจากนี้ ความแตกต่างจากงานของ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) อาจเกิดจากมิติของความตระหนักที่ศึกษาแตกต่างกัน โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform อย่างมีจริยธรรม ซึ่งอาจไม่ได้เชื่อมโยงโดยตรงกับประเภทของสื่อที่นิสิตใช้เป็นประจำ ขณะที่งานก่อนหน้ามุ่งศึกษาความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform เพื่อสร้างและเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อสังคมจึงมีความเชื่อมโยงกับสื่อที่ใช้เป็นประจำมากกว่า นอกจากนี้ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในทิศทางตามกันในระดับต่ำ (ρ = .323) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานของ พัฒนศักดิ์ บุบผาสุวรรณ (2546) และ ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ (2569) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะแม้นิสิตจะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI ในระดับสูงเช่น ทราบว่า KU GenAI สามารถให้คำตอบที่คลาดเคลื่อนได้และควรตรวจสอบคำตอบก่อนนำไปใช้แต่เมื่อนำมาใช้จริง นิสิตอาจประเมินว่าการใช้งานในบางกรณีมีความเสี่ยงหรือผลกระทบไม่มากนัก จึงอาจไม่ได้ให้ความสำคัญต่อข้อควรระวังทางจริยธรรมในระดับเดียวกับความรู้ที่มี ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจจึงเอื้อต่อการเกิดความตระหนัก แต่ไม่ได้หมายความว่าความตระหนักในการใช้ KU GenAI อย่างมีจริยธรรมจะอยู่ในระดับสูงตามความรู้ความเข้าใจเสมอไป จึงทำให้ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัย คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย 3 ประการ ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมความตระหนักด้านความซื่อสัตย์ทางวิชาการในการใช้ KU GenAI Platform เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.11) โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนให้เน้นการอ้างอิงอย่างถูกต้อง การเปิดเผยการใช้ AI ในการจัดทำรายงาน และการตรวจสอบข้อมูลก่อนนำไปใช้ 2) มหาวิทยาลัยควรจัดการฝึกอบรมนิสิตทุกคณะเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจควบคู่กับความตระหนักด้านจริยธรรม เนื่องจากตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตามกันในระดับต่ำ (ρ = .323) โดยเน้นความเหมาะสม ความเสี่ยง และความรับผิดชอบในการใช้งาน และ 3) มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมความตระหนักแก่นิสิตที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่สูงเป็นพิเศษ เนื่องจากนิสิตที่มีผลการเรียนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.42 ขึ้นไปมีความตระหนักสูงกว่า (ค่าเฉลี่ย = 4.29) กลุ่มที่มีผลการเรียนเฉลี่ยไม่เกิน 2.97 (ค่าเฉลี่ย = 4.05) โดยออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับนิสิตทุกระดับผลการเรียนและสนับสนุนเพิ่มเติมแก่กลุ่มที่มีความตระหนักต่ำกว่า

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งต่อไปควรใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับนิสิต เพื่อศึกษาว่าเหตุใดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ KU GenAI จึงสัมพันธ์กับความตระหนักในการใช้งานอย่างมีจริยธรรมในระดับต่ำ เพื่อทำความเข้าใจเหตุผลและมุมมองของนิสิตที่อยู่เบื้องหลังข้อค้นพบเชิงปริมาณ

เอกสารอ้างอิง

เกวลิน มะลิ และ กนกพร เพียรประเสริฐ. (2557). ความตระหนักทางด้านสิ่งแวดล้อมของนิสิตปริญญาตรี. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์, 7*(2), 75-80.

จรินทร์ โพธิไชยะ. (2545). *ความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง*. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิดาวรรณ เพราะสุนทร (2569). ข้อพิจารณาทางกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *วารสารนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 9*(2), 149-180.

ณัฐนันท์ วิริยะวิทย์. (2558). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักต่อจรรยาบรรณวิชาชีพสื่อมวลชนของนักศึกษาสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารสมาคมนักวิจัย, 20*(2), 138-147.

ธนบูรณ์ ทองบัวศิริไล. (2568). *KU GenAI Platform Demo workshop*. สืบค้นจาก https://genai.ku.ac.th/content/KU GenAI Demo.pdf.

ธัญธัช วิภัติภูมิประเทศ. (2557). ความตระหนักในจริยธรรมการวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16*(4), 46-54.

พัฒนศักดิ์ บุบผาสุวรรณ. (2546). *ความตระหนักของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่ออาชญากรรมบนอินเทอร์เน็ต*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2568ก). *KU GenAI: เครื่องมือ AI*. สืบค้นจาก https://genai.ku.ac.th/tools?tab=apps.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สำนักบริหารการศึกษา. (2568ข). *จำนวนนิสิตปัจจุบันมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. สืบค้นจาก https://regis.ku.ac.th/cpcmns/rpt_std_ku3.php.

ลักขณา สิริวัฒน์. (2556). การตระหนักรู้ทางสังคมของนิสิตปริญญาตรีสาขาวิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 32*(4), 118-126.

ศรีรัฐ โกวงศ์. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.

ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2568). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมพื้นฐานในการใช้ AI ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Procedia of Multidisciplinary Research, 3*(3), 7.

ศรีรัฐ โกวงศ์ และคณะ. (2569). ความตระหนักในการใช้ KU GenAI Platform สร้างและเผยแพร่ข้อมูลบนสื่อสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Procedia of Multidisciplinary Research, 4*(3), 16

เศรษฐพงศ์ อัปมะเย. (2556). *ศึกษาความตระหนักถึงผลกระทบต่อสภาวะโลกร้อนที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

สุนิตา เข็มทอง. (2549). *ความตระหนักรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมของนิสิตนักศึกษาต่อการละเมิดลิขสิทธิ์ผลงานวรรณกรรมงานศิลปะ-การแสดง และโสตทัศน์บนอินเทอร์เน็ต*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรุพร ศิริวิชยาภรณ์, สันติ ศรีสวนแตง และ ประสงค์ ตันพิชัย. (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักทางวัฒนธรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ, 11*(1), 1207-1221.

Anderson, L. W., Krathwohl, D. R., Airasian, P. W., Cruikshank, K. A., Mayer, R. E., Pintrich, P. R., Raths, J., & Wittrock, M. C. (Eds.). (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. (Abridged ed.). Longman.

Andreeva, A., & Mateeva, Z. (2023). *Personal data protection in higher education: Bulgaria's experience*. In H. Arapgirlioglu, A. Atik, S. Hassan, & N. Aliaga-Izquierdo (Eds.), Proceedings of INTCESS 2023: 10th International Conference on Education and Education of Social Sciences (pp. 102-108). International Organization Center of Academic Research (OCERINT).

Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. Prentice-Hall.

Bloom, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1956). *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals. Handbook I: Cognitive domain*. Longmans, Green.

Chan, C. K. Y., & Colloton, T. (2024). *Generative AI in higher education: The ChatGPT effect*. London: Routledge.

Churi, P., Joshi, S., Elhoseny, M., & Omrane, A. (Eds.). (2023). *Artificial intelligence in higher education: A practical approach*. CRC Press.

Cochran, W. G. (1977). *Sampling techniques*. 3rd ed. John Wiley & Sons.

Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. 2nd ed. Lawrence Erlbaum Associates.

Crompton, H., & Burke, D. (Eds.). (2025). *Artificial intelligence applications in higher education: Theories, ethics, and case studies for universities*. Routledge

Fadel, C., Black, A., Taylor, R., Slesinski, J., & Dunn, K. (2024). *Education for the age of AI*. Center for Curriculum Redesign.

Gravetter, F. J., & Wallnau, L. B. (2017). *Statistics for the behavioral sciences*. 10th ed. Cengage Learning.

Liao, S. M. (Ed.). (2020). *Ethics of artificial intelligence*. Oxford University Press.

Lohr, S. L. (2019). *Sampling: Design and analysis*. 2nd ed. Chapman & Hall/CRC.

Maxwell, S. E., Delaney, H. D., & Kelley, K. (2018). *Designing experiments and analyzing data: A model comparison perspective*. 3rd ed. Routledge.

Møgelvang, A., Bjelland, C., Grassini, S., & Ludvigsen, K. (2024). Gender differences in the use of generative artificial intelligence chatbots in higher education: Characteristics and consequences. *Education Sciences, 14*(12), 1363.

Mukaka, M. M. (2012). Statistics corner: A guide to appropriate use of correlation coefficient in medical research. *Malawi medical journal: the journal of Medical Association of Malawi, 24*(3), 69-71.

Nartey, E. K. (2025). *Generative AI in higher education: Guiding principles for teaching and learning (Vol. 1)*. CRC Press.

Qutieshat, A. (2025). *Artificial intelligence in higher education: A contemporary examination of Illich's theories*. Springer.

Sanmugam, M., Khlaif, Z. N., Wan Yahaya, W. A. J., & Abdullah, Z. (Eds.). (2024). *A practical guide to artificial intelligence in higher education: Innovation and applications*. Springer.

Shah, P. (2023). *AI and the future of education: Teaching in the age of artificial intelligence*. John Wiley & Sons.

Spearman, C. (1904). The proof and measurement of association between two things. *The American Journal of Psychology, 15*(1), 72-101.

Tukey, J. W. (1949). Comparing individual means in the analysis of variance. *Biometrics, 5*(2), 99-114.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2026 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).